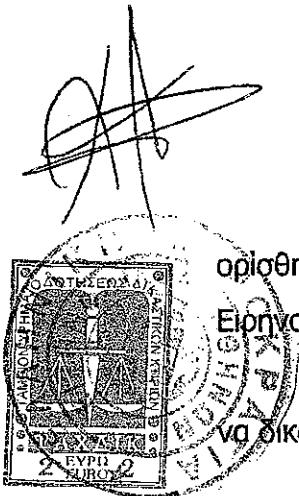

Αριθμός 4418/2017

ΤΟ ΕΙΡΗΝΟΔΙΚΕΙΟ ΑΘΗΝΩΝ
ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ ΤΑΚΤΙΚΗ

Αποτελούμενο από την Ειρηνοδίκη Αθηνών, Χρηστίνα Σεραποτή που ορίσθηκε από την Πρόεδρο του Τριμελούς Συμβουλίου Διοικήσεως του Ειρηνοδικείου Αθηνών και την Γραμματέα Γεωργία Μπούρου.

Συνεδρίασε δημόσια στο ακροατήριό του στις 21 Μαρτίου 2017, για να δικάσει την υπόθεση μεταξύ:

Της ενάγουσσας:

οποία προκατέθεσε έγγραφες προτάσεις κατ' άρθρο 237 παρ. 1 εδ. α' του ΚπολΔ (όπως αντικαταστάθηκε αυτό από το άρθρο 1 άρθρο δεύτερο παρ. 2 του Ν. 4335/2015)

Της εναγόμενης: Της ανώνυμης εταιρίας με την επωνυμία

που εδρεύει στην που προκατέθεσε έγγραφες προτάσεις κατ' άρθρο 237 παρ. 1 εδ. α' του ΚπολΔ (όπως αντικαταστάθηκε αυτό από το άρθρο 1 άρθρο δεύτερο παρ. 2 του Ν. 4335/2015)

KATA TΗ ΣΥΖΗΤΗΣΗ της υπόθεσης οι πληρεξούσιοι δικηγόροι των διαδίκων, όπως παραστάθηκαν ανωτέρω, ανέπτυξαν τους ισχυρισμούς τους με τις έγγραφες προτάσεις που προκατέθεσαν.

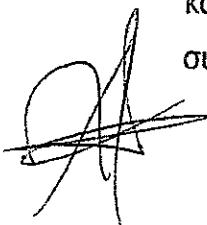
**ΑΦΟΥ ΜΕΛΕΤΗΣΕ ΤΗ ΔΙΚΟΓΡΑΦΙΑ
ΣΚΕΦΘΗΚΕ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟ ΝΟΜΟ**

Στο άρθρο 25 Ν. 3606/2007 προσδιορίζονται ειδικότερα οι υποχρεώσεις επαγγελματικής συμπεριφοράς των ΕΠΕΥ. Με βάση τη διάταξη αυτή, η οποία εισάγει την αρχή της διαφύλαξης των συμφερόντων του πελάτη, οι εν λόγω εταιρείες κατά την παροχή επενδυτικών υπηρεσιών τους οφείλουν να ενεργούν με αμεροληψία, εντιμότητα και επαγγελματισμό, ώστε να εξυπηρετούν τα συμφέροντα των πελατών τους κατά τον καλύτερο δυνατό τρόπο (παρ. 1). Για να εκπληρώσουν την γενική αυτή υποχρέωση οφείλουν όταν παρέχουν πληροφορίες, αυτές οι πληροφορίες αφενός να μην είναι παραπλανητικές και αφετέρου να είναι ακριβείς, σαφείς και καταναοητές στον πελάτη (παρ. 2). Οι ΑΕΠΕΥ οφείλουν να παρέχουν στους πελάτες ή στους δυνητικούς πελάτες κατάλληλη πληροφόρηση σε κατανοητή μορφή, ώστε αυτοί να είναι ευλόγως σε θέση να κατανοούν την φύση και τους κινδύνους της προσφερόμενης επενδυτικής ή παρεπόμενης υπηρεσίας και της συγκεκριμένης κατηγορίας του προτεινόμενου χρηματοπιστωτικού μέσου και ως εκ τούτου να λαμβάνουν επενδυτικές αποφάσεις επί τη βάσει αντικειμενικής πληροφόρησης. Οι πληροφορίες αυτές μπορεί να παρέχονται σε τυποποιημένη μορφή. Η πληροφόρηση περιλαμβάνει στοιχεία σχετικά με α) την ΑΕΠΕΥ και τις υπηρεσίες της, β) τα χρηματοπιστωτικά μέσα και τις προτεινόμενες επενδυτικές στρατηγικές, καθώς και κατάλληλη καθοδήγηση και προειδοποίήσεις σχετικά με τους κινδύνους που συνδέονται με τις επενδύσεις στα εν λόγω χρηματοπιστωτικά μέσα ή με την υιοθέτηση των εν λόγω επενδυτικών στρατηγικών, γ) τους τόπους εκτέλεσης και δ) το κόστος και τις σχετικές παρεπόμενες επιβαρύνσεις (παρ. 3). Ιδιαίτερα σημαντική είναι η διάταξη που επιτάσσει τους παραπάνω να προβαίνουν σε έλεγχο καταλληλότητας της συγκεκριμένης κατηγορίας χρηματοπιστωτικού μέσου που πρόκειται να προτείνουν στον δυνητικό πελάτη έχοντας ως κριτήρια την γνώση και την εμπειρία του πελάτη ή του δυνητικού πελάτη στον επενδυτικό τομέα που σχετίζεται με την συγκεκριμένη κατηγορία χρηματοπιστωτικού μέσου ή υπηρεσίας καθώς και σχετικά με την χρηματοοικονομική κατάσταση και τους επενδυτικούς στόχους του, ώστε να μπορούν να τους συστήσουν τις επενδυτικές υπηρεσίες και τα χρηματοπιστωτικά μέσα που είναι κατάλληλα με την περίπτωσή

**2^ο Φύλλο της υπ' αριθ. 4418/2017 απόφασης του Ειρηνοδικείου
Αθηνών (Διαδικασία Τακτική)**

τους (παρ. 4). Πρέπει δηλαδή να λαμβάνεται υπόψη αυτό που προσδιορίζεται ως "προφίλ" το επενδυτή. Επιβάλλονται λοιπόν εκτεταμένες υποχρεώσεις οτις επιχειρήσεις επενδύσεων σε σχέση με την χορήγηση αλλά παράλληλα και σε σχέση με την άντληση πληροφοριών από τον επενδυτή, γι' αυτό και πρέπει πλέον να συγκεντρώνονται οι πληροφορίες πάντοτε με την διαδικασία συμπλήρωσης λεπτομερούς ερωτηματολογίου. Η παράβαση των προβλεπόμενων στις ανωτέρω διατάξεις συνιστά παρανομία υπό την έννοια της διατάξεως του άρθρου 914 ΑΚ. Εφόσον λοιπόν η εν λόγω παρανομία διαπραχθείσα με υπαιτιότητα, επιφέρει αιτιωδώς ζημία στον επενδυτή, υποχρεώνει την παρανομούσα τράπεζα σε αποζημίωση (βλ. σχετ. Ε. Αλεξανδρίδου, "Τα επενδυτικά προϊόντα της Lehman Brothers και η κάλυψη ζημιών των επενδυτών", ΔΕΕ 2010, 134-135). Εξαίρεση της ανωτέρω παρ. 5 αποτελεί η παρ. 6 (άρθρο 25 Ν. 3606/2007), δυνάμει της οποίας οι ΑΕΠΕΥ που παρέχουν επενδυτικές υπηρεσίες, οι οποίες συνίστανται αποκλειστικά στην εκτέλεση εντολών πελατών και τη λήψη και διαβίβαση εντολών με ή χωρίς παρεπόμενες υπηρεσίες μπορούν να παρέχουν τις εν λόγω επενδυτικές υπηρεσίες στους πελάτες τους χωρίς να έχουν λάβει τις πληροφορίες και χωρίς να έχουν καταλήξει στην κρίση που προβλέπεται στην παρ. 5, εφόσον πληρούνται σωρευτικά οι παρακάτω προϋποθέσεις: α) Οι εν λόγω υπηρεσίες αφορούν μετοχές, εισηγμένες για διαπραγμάτευση σε οργανωμένη αγορά ή σε ισοδύναμη αγορά τρίτης χώρας, μέσα χρηματαγοράς, ομολογίες ή άλλες μορφές τιτλοποιημένου χρέους (με την εξαίρεση των ομολογιών ή άλλων μορφών τιτλοποιημένου χρέους που ενσωματώνουν παράγωγα), μερίδια ΟΣΕΚΑ και άλλα μη σύνθετα χρηματοπιστωτικά μέσα. Αγορά τρίτης χώρας θεωρείται ισοδύναμη με οργανωμένη αγορά, εάν πληροί ισοδύναμες απαιτήσεις με τις οριζόμενες στο κεφάλαιο Στ του πρώτου μέρους του νόμου αυτού, β) η υπηρεσία παρέχεται κατόπιν πρωτοβουλίας του πελάτη ή δυνητικού πελάτη, γ) ο πελάτης ή δυνητικός πελάτης έχει ενημερωθεί σαφώς ότι κατά την παροχή της εν λόγω υπηρεσίας η ΑΕΠΕΥ δεν υποχρεούται να αξιολογήσει την συμβατότητα του χρηματοπιστωτικού μέσου που προσφέρεται ή της υπηρεσίας που παρέχεται και ότι δεν καλύπτεται από την αντίστοιχη προστασία των σχετικών κανόνων επαγγελματικής συμπεριφοράς. Η προειδοποίηση αυτή μπορεί να παρέχεται σε τυποποιημένη μορφή, δ)

η ΑΕΠΕΥ συμμορφώνεται με τις κατά το άρθρο 13 υποχρεώσεις της". Εξάλλου με το άρθρο 1 παρ. 4 στοιχ. α' Ν. 2251/1994 καταναλωτής είναι κάθε φυσικό ή νομικό πρόσωπο για το οποίο προορίζονται τα προϊόντα ή οι υπηρεσίες που προσφέρονται στην αγορά ή το οποίο κάνει χρήση τέτοιων προϊόντων ή υπηρεσιών εφόσον αποτελεί τον τελικό αποδέκτη τους. Ωστόσο η παραπάνω υπερβολικά ευρεία απόδοση της έννοιας του καταναλωτή οδήγησε στην ανάγκη ερμηνείας αυτής, τόσο από την θεωρία όσο και από την νομολογία του ΔΕΚ αλλά και των εθνικών δικαστηρίων, θεωρώντας ότι επικρατέστερος γενικός ορισμός του καταναλωτή, του αντισυμβαλλόμενου κάθε προμηθευτή, ανεξαρτήτως των παρεχομένων προϊόντων ή υπηρεσιών, είναι το πρόσωπο που συναλλάσσεται για μη επαγγελματικούς σκοπούς, διότι στα πλαίσια των συναλλαγών αυτών δεν έχει αποκτήσει τις γνώσεις, την εμπειρία και εν γένει την εξειδικευμένη στο αντικείμενο αυτό διαπραγματευτική ικανότητα που έχει ο προμηθευτής, γεγονός που δικαιολογεί την προστασία από τον νόμο. Ουσιαστικό δε κριτήριο για τον χαρακτηρισμό του συμβαλλόμενου ως καταναλωτή πρέπει να είναι η ερασιτεχνική ιδιότητα του αποδέκτη του αγαθού, ως προς την συγκεκριμένη συναλλαγή. Επομένως μόνο οι συμβάσεις που συνάπτονται για την κάλυψη ιδίων καταναλωτικών αναγκών ενός ατόμου σε ιδιωτικό επίπεδο, εμπίπτουν στις διατάξεις που προστατεύουν τον καταναλωτή, ως θεωρούμενο οικονομικά ασθενέστερο μέρος. Η ηθελημένη από τις διατάξεις αυτές ιδιαίτερη προστασία δε δικαιολογείται στην περίπτωση συμβάσεων που έχουν ως σκοπό την επαγγελματική δραστηριότητα. Έτοιμοι και στις αποφάσεις του ΔΕΚ κοινό χαρακτηριστικό και εννοιολογικός πυρήνας του ορισμού του καταναλωτή, αποτελεί η μη ικανοποίηση επαγγελματικών αναγκών με την σύναψη της σύμβασης και όχι η ιδιότητα του συμβαλλόμενου λήπτη των υπηρεσιών ως εμπόρου ή ελεύθερου επαγγελματία και συνεπώς ο όρος καταναλωτής περιλαμβάνει και εμπόρους και ελεύθερους επαγγελματίες, εφόσον αυτοί συνάπτουν συμβάσεις για τις ιδιωτικές τους ανάγκες. Μόνον όταν οι επιχειρούμενες από τους τελευταίους συναλλαγές συναρτώνται λειτουργικά με την άσκηση του επαγγέλματός τους δεν τίθεται θέμα προστασίας τους με τις προβλεπόμενες ρυθμίσεις (Εφ. Αθ. 3884/2006, Ελ.Δ/νη 2007, 305, Πρωτ.Αθ 20/2013 ΧΡΗΔΙΚ 2013, 164 επ.).

Με την κρινόμενη αγωγή εκθέτει η ενάγουσα, που είναι απόφοιτη λυκείου με αντικείμενο εργασίας την μηχανογράφηση, ότι μετά από προτροπή των υπαλλήλων της εθνικής τράπεζας, στην οποία διατηρούσε τις καταθέσεις της ποσού 16.000 ευρώ, απευθύνθηκε στην θυγατρική της με την επωνυμία "Εθνική Χρηματιστηριακή ανώνυμη

**3^ο φύλλο της υπ' αριθ. 44/Α./2017 απόφασης του Ειρηνοδικείου
Αθηνών (Διαδικασία Τακτική)**

εταιρία παροχής επενδυτικών υπηρεσιών" για την ασφαλέστερη και σύμφωνη με το επενδυτικό προφίλ της τοποθέτηση των χρημάτων της. Ότι οι επενδυτικοί σύμβουλοι της ως άνω εταιρίας την συμβούλευσαν να αγοράσει ομόλογα ελληνικού δημοσίου με ISIN GR0110021236 εκδόσεως 17/02/2009, ονομαστικής αξίας 30.000 ευρώ, λήξης 20/03/2012, με επιτόκιο 4,3%, χωρίς να συνταχθεί σχετική γραπτή σύμβαση. Ότι η εναγομένη δεν την ενημέρωσε πριν την σύναψη της σύμβασης για τους διαφαινόμενους κινδύνους, επειδή ήδη λόγω της ραγδαίας επιδείνωσης των δημοσίων οικονομικών της χώρας, οι διάφοροι οίκοι πιστοληπτικής αξιολόγησης υποβάθμισαν την πιστοληπτική ικανότητα της χώρας, ούτε μετά την κατάρτιση της σύμβασης την πληροφόρησε για την μείωση της αξίας του χαρτοφυλακίου της. Ότι επίσης, η εναγόμενη δεν την προειδοποίησε ενόψει της ψήφισης του Ν. 4050/2012 "Κανόνες τροποποίησης τίτλων εκδόσεως ή εγγυήσεως του Ελληνικού Δημοσίου με συμφωνία των ομολογιούχων" για το PSI, ώστε να μπορέσει να προεξοφλήσει τα ομόλογά της και να περισώσει ότι μπορεί, με συνέπεια την απομείωση του ως άνω κεφαλαίου της ενάγουσας κατά 53,50%, παραβιάζοντας τις συμβατικές της υποχρεώσεις. Ότι η εναγομένη έπρεπε να προβεί στην τήρηση των υποχρεώσεων επαγγελματικής συμπεριφοράς των ΕΠΕΥ όπως ορίζονται στο Ν.3606/2007 και στην με αριθμό 1/452/1-11-2007 κανονιστική απόφαση της Επιτροπής Κεφαλαιαγοράς καθώς και να προβεί σε έλεγχο καταλληλότητας, δεδομένου ότι η ενάγουσα ενημέρωσε την τράπεζα ότι δεν έχει εξειδικευμένες γνώσεις, ότι ήθελε να εξασφαλίσει το κεφάλαιό της χωρίς να αναλάβει ρίσκο, και σε περίπτωση που ήθελε θεωρηθεί ότι η εναγομένη της παρείχε μόνο την επενδυτική υπηρεσία-λήψης και διαβίβασης εντολών, τότε θα έπρεπε να προβεί σε έλεγχο συμβατότητας των επιδικών ομολόγων, στον οποίο δεν προέβηκε, παρά το γεγονός ότι η ενάγουσα δεν ήταν κατάλληλη να επενδύσει σε ομόλογα, διότι κατά τον χρόνο της αγοράς τους ήταν υψηλού ρίσκου. Ότι επίσης μετά τη σύμβαση δεν την καθοδήγησε ούτε την προειδοποίησε για τους επικείμενους κινδύνους ώστε να είναι δυνατή η βέλτιστη ικανοποίηση του συμβατικού σκοπού. Ότι με την συμπεριφορά της η εναγόμενη, όπως αυτή αναλύεται στην αγωγή, παραβίασε τις ανωτέρω διατάξεις αλλά και τον νόμο προστασίας του καταναλωτή, καθώς η ενάγουσα ως ιδιώτης πελάτης

που δεν διαθέτει την απαραίτητη γνώση και εμπειρία στις επενδυτικές υπηρεσίες, εντάσσεται στην έννοια του καταναλωτή. Ότι συνεπεία της αντισυμβατικής, παράνομης και αντίθετα με τις συναλλακτικές υποχρεώσεις πρόνοιας και ασφάλειας που επιβάλλονται από τον νόμο κατά την παροχή επενδυτικών υπηρεσιών, συμπεριφοράς της εναγομένης, η ενάγουσα υπέστη θετική ζημία η οποία ανέρχεται στο ποσό των 4.603,53 ευρώ (15.645,33-11.041,80). Ότι παράλληλα υπέστη αποθετική ζημία λόγω διαφυγόντος κέρδους, το οποίο απώλεσε από την μη επωφελή τοποθέτηση του αρχικού κεφαλαίου της σε προθεσμιακές καταθέσεις, όπως σκόπευε να πράξει αρχικώς, από τις οποίες θα ελάμβανε από την προθεσμιακή κατάθεση του ποσού των 15.645,33 ευρώ -από 9/03/2012 με μέση ετήσια απόδοση τόκων τουλάχιστον 4,05% ετησίως συνολικά μέχρι την ειδίκαση της αγωγής το ποσό των 2.534,52 ευρώ (15.645,33x4,05%). Ότι εξαιτίας της παράνομης και υπαίτιας συμπεριφοράς της εναγομένης υπέστη και ηθική βλάβη. Ζητεί, με απόφαση που θα κηρυχθεί προσωρινά εκτελεστή, να υποχρεωθεί η εναγόμενη κατά τις διατάξεις της αδικοπραξίας άλλως εκ της συμβάσεως, να καταβάλει στην ενάγουσα το ποσό των 7.138,05 ευρώ (4.603,53+2.534,52) νομιμοτόκως από τη λήξη του ομολόγου, από 20/03/2012, άλλως από την επομένη της επίδοσης της αγωγής και μέχρι την εξόφληση, πλέον ποσού 2.000 ευρώ ως χρηματική ικανοποίηση λόγω της ηθικής βλάβης που υπέστη και να καταδικάσθει η εναγόμενη στη δικαστική δαπάνη της ενάγουσας.

Με αυτό το περιεχόμενο και αίτημα η αγωγή αρμόδια και παραδεκτά εισάγεται σε αυτό το δικαστήριο σύμφωνα με τα άρθρα 14 παρ. 1Α και 25 παρ. 2 ΚΠολΔ, κατά την τακτική διαδικασία. Όμως απορριπτέο ως απαράδεκτο λόγω αοριστίας είναι το αίτημα επιδίκασης ποσού 2.534,52 ευρώ ως τόκων καθώς δεν εξειδικεύει η ενάγουσα με τις είδους προθεσμιακή κατάθεση προσδοκούσε το ως άνω κέρδος και πώς προκύπτει το επιτόκιο 4,05% που έχει θέσει ως βάση για τον προσδιορισμό των τόκων. Είναι δε η αγωγή ορισμένη και νόμιμη κατά την κύρια βάση της στηριζόμενη στις διατάξεις των άρθρων 281, 288, 297, 298, 299, 361, 713 επ., 914 επ., 922, 932 ΑΚ, 2 παρ. 1 περ. α, 6 και 19 του Ν. 2396/1996, 1-β, 12,25,27 του Ν. 3606/2007, 1-B 12 επ1/452/1-11-2007 κανονιστικής απόφασης του ΝΠΔΔ "Επιτροπή Κεφαλαιαγοράς", 1 παρ.4α, 4, 4α, 8, 9α-9δ, 9θ Ν.2251/1994, 907, 908 και 176 ΚΠολΔ.

Ως μη νόμιμο κρίνεται το αίτημα επιδίκασης τόκων από 20/03/2012 καθώς η ενάγουσα δεν εκθέτει ότι κατά την ημερομηνία αυτή ώχλησε την εναγόμενη. Επίσης απορριπτέα ως μη νόμιμη είναι η επικουρική βάση με την οποία η ενάγουσα εκθέτει ότι η εναγόμενη

4^ο φύλλο της υπ' αριθ. 4418/2017 απόφασης του Ειρηνοδικείου
Αθηνών (Διαδικασία Τακτική)

έχει αυτοτελή παρεπόμενη ευθύνη ως θεματοφύλακας των τίτλων της να την αποζημιώσει για την περιουσιακή της απώλεια λόγω παράβασης της υποχρεώσεώς της να διαφυλάξει τους τίτλους και της αδυναμίας να αποδώσει αυτούς στην ενάγουσα, καθόσον από τα ιστορούμενα στην αγωγή προκύπτει ότι βάσει του με αριθμό 4055/12 νόμου του Ελληνικού Δημοσίου επήλθε κούρεμα των ομολόγων και αναταλλαγή αυτών με νέους τίτλους και όχι λόγω πταίσματος της εναγομένης. Επομένως εφόσον έχει καταβληθεί το ανάλογο δικαστικό ένσημο μετά των υπέρ τρίτων αναλογιών και η προεισπρακτέα δικηγορική αμοιβή, η κρινόμενη αγωγή πρέπει να ερευνηθεί ως προς την ουσιαστική της βασιμότητα.

Από τη πλευρά της η εναγόμενη με τις έγγραφες προτάσεις της αρνείται την αγωγή και πρότεινε τις ακόλουθες ενοτάσσεις, της αοριστίας, η οποία δημοσιεύεται με τα προαναφερθέντα τυγχάνει απορριπτέα ως μη νόμιμη, της καταχρηστικότητας, την ένοταση περί συνυπολογισμού κέρδους-ζημίας και επικουρικά την ένοταση συντρέχοντος πταίσματος της αντιδίκου (300 ΑΚ). Οι τελευταίοι σχετικοί ισχυρισμοί είναι νόμιμοι και πρέπει να ερευνηθούν περαιτέρω και κατ' ουσίαν.

Από τις υπ' αριθ. 1100/24-01-2017 και 2361/15-2-2017 ένορκες βεβαιώσεις ενώπιον της Ειρηνοδίκου Αθηνών Σπυρίδούλας Τσίγκα και Άννας Κορνιαχτού, τις οποίες μετ' επίκληση προσκομίζει η ενάγουσα, που λήφθηκαν μετά από νόμιμη κλήτευση της εναγομένης πριν από τουλάχιστον δύο εργάσιμες ημέρες (άρθρα 421, 422 ΚΠολΔ, όπως ισχύουν, αφού προστέθηκαν με το άρθρο 1 άρθρο δεύτερο παρ. 3 ν. 4335/2015 ΦΕΚ Α87/23-7-2015, έναρξη ισχύος 1-1-2016, βλ. την υπ' αριθ. 5136/23-11-2016 έκθεση επίδοσης της δικαστικής επιμελήτριας στο Πρωτοδικείο Αθηνών Μαργαρίτας Σταμ. Παναγιώτη), τις υπ' αριθ. 1.630/26-01-2017 και 1.656/17-02-2017 ένορκες βεβαιώσεις ενώπιον της Συμβολαιογράφου Αθηνών Ευγενίας Ρουτζούνη τις οποίες μετ' επίκληση προσκομίζει η εναγόμενη, που λήφθηκαν μετά από νόμιμη κλήτευση της ενάγουσας πριν από τουλάχιστον δύο εργάσιμες ημέρες (βλ. την υπ' αριθ. 1051527/20-01-2017 έκθεση επίδοσης του δικαστικού επιμελητή στο Πρωτοδικείο Αθηνών Αναστάσιου Γ. Τσακνάκη), καθώς και από όλα τα έγγραφα που νόμιμα, μετ' επίκληση, προσκομίζουν οι διάδικοι, για μερικά από τα οποία γίνεται ρητή μνεία στη συνέχεια, χωρίς, ωστόσο, να

παραλείπεται κανένα κατά την ουσιαστική διερεύνηση της υπόθεσης, αποδείχθηκαν τα ακόλουθα πραγματικά περιστατικά:

Η ενάγουσα εργαζόμενη ως ιδιωτική υπάλληλος, απόφοιτη λυκείου, έγγαμη με δύο ανήλικα τέκνα, έχοντας συγκεντρώσει με τον σύζυγό της το σημαντικό για τα δικά τους οικογενειακά δεδομένα ποσό των 16.000 ευρώ, προκειμένου για τις σπουδές των παιδιών τους, αλλά και οιαδήποτε τυχόν μελλοντική οικονομική ανάγκη, απευθύνθηκε μετά από προτροπή των υπαλλήλων της εθνικής τράπεζας στην θυγατρικής της με την επωνυμία "Εθνική Χρηματιστηριακή ανώνυμη εταιρία παροχής επενδυτικών υπηρεσιών" και έδωσε εντολή για την αγορά ομολόγου του Ελληνικού Δημοσίου, στις 09/01/2012, με ημερομηνία έκδοσης 17/02/2009, ημερομηνία λήξης 20/03/2012 και ονομαστικής αξίας 30.000,00 ευρώ. Το ότι η εναγομένη δεν προέβηκε σε επενδυτικές συμβουλές και η αγορά του Ο.Ε.Δ. οφειλόταν σε αποκλειστική πρωτοβουλία της ενάγουσας, αποδεικνύεται από τις ως άνω προαναφερθείσες ένορκες βεβαιώσεις, που επικαλείται και προσκομίζει η εναγομένη. Συγχρόνως, την 25-01-12, η εναγόμενη που κατέταξε την ενάγουσα στην κατηγορία ιδιώτη, της παρέδωσε προσυμβατικό υλικό πληροφόρησης σύμφωνα με τον Ν. 3606/2007 συνταχθείσης της ταυτόχρονης δήλωσης παραλαβής προσυμβατικού υλικού (βλ. προσκομιζόμενο και προσεπικαλούμενο σχετ. υπ' αριθμ. 10).

Όπως προκύπτει από την υπ' αριθμ. 00002507 επιβεβαίωση αγοράς τίτλων την 09/01/2012 η εναγομένη εκτέλεσε την ως άνω εντολή και προέβηκε σε αγορά 30,00 τεμαχίων ΟΕΔ αυνολικής ονομαστικής αξίας 30.000,00 ευρώ και αξίας διακανονισμού 15.645,33 ευρώ, με ημερομηνία έκδοσης 17/02/2009, λήξης 20/03/2012, με επιτόκιο 4,3% και κωδ. ISIN GR0110021236 (βλ. προσαγόμενο και προσεπικαλούμενο σχετ. υπ' αριθμ. 11).

Εφόσον η εντολή ήταν μόνο για αγορά χωρίς η εναγομένη να συμβουλέψει την ενάγουσα, η πρώτη δεν ήταν υποχρεωμένη να προβεί σε έλεγχο καταλληλότητας, αλλά ούτε και σε έλεγχο συμβατότητας ήταν υποχρεωμένη να προβεί η εναγομένη, δηλαδή σε έλεγχο για να εκτιμήσει αν η ενάγουσα διαθέτει τις απαραίτητες γνώσεις και εμπειρία για να κατανοήσει τους κινδύνους που περιέχονται στην ως άνω συναλλαγή, καθ' όσον το χρηματοπιστωτικό μέσο δεν ήταν σύνθετο. Λόγω της ραγδαίας επιδείνωσης των δημοσίων οικονομικών και της αύξησης του ΑΕΠ οι διάφοροι οίκοι αξιολόγησης υποβάθμισαν την πιστοληπτική ικανότητα της Ελλάδας με κίνδυνο την οικονομική κατάρρευση (βλ. με αριθμ. 1116/2014 αποφ. Ολ.ΣΤΕ). Οι δυσοίωνες προοπτικές της

**5ο φύλλο της υπ' αριθ. 4418/2017 απόφασης του Ειρηνοδικείου
Αθηνών (Διαδικασία Τακτική)**

Ελληνικής Οικονομίας αποτυπώνονται στις αγοραίες τιμές τίτλων εκδοθέντων ή εγγυημένων από το Ελλ. Δημόσιο, οι χαμηλές δε αυτές τιμές αντικατοπτρίζουν την εκτίμηση των επενδυτών ότι η πλήρη εξυπηρέτηση του χρέους στο σύνολό του από το Ελληνικό Δημόσιο μπορεί να καταστεί αδύνατη με κίνδυνο την οικονομική κατάρρευση (βλ. με αριθμ. 1116/2014 απόφαση ΟΔ.ΣΤΕ).

Στις συνόδους κορυφής στις 11 και 25/03/2011 και στις 21/7 και 26-10-2011 η Ευρωζώνη κάλεσε τους ιδιώτες επενδυτές να συμβάλλουν και αυτοί στην επίλυση του προβλήματος βιωσιμότητας του χρέους της Ελλάδας εκ παραλλήλου με τους φορολογούμενους της χώρας και με συνεισφορά των δημοσιονομικά υγιών κρατών της Ευρωζώνης. Επί της αρχής αυτής της τριμερούς χρηματοδότησης του προγράμματος δημοσιονομικής προσαρμογής ενός κράτους μέλους της Ευρωζώνης, το οποίο αδυνατεί να προσφύγει στις αγορές για να χρηματοδοτηθεί με τρόπο βιώσιμο, υιοθετήθηκε η προσέγγιση για την αναδιάταξη του ελληνικού χρέους στην σύνοδο κορυφής της 26ης/10/2011 σε συνέχεια της δήλωσης της 21/7/2011 από τους επικεφαλής των κρατών μελών της Ευρωζώνης και των οργάνων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, βάσει της οποίας συστάθηκε στις 7/6/2011 το Ευρωπαϊκό Ταμείο Χρηματοπιστωτικής Σταθερότητας (ΕΤΧΣ) με σκοπό την εξασφάλιση σταθερότητας στα κράτη μέλη της Ευρωζώνης. Στο πλαίσιο αναδιάταξης του εληνικού χρέους και αντικατάστασης των οΕΔ με νέους τίτλους εκτός από τις χρηματοδοτικές διευκολύνσεις που απαιτείται να παρασχεθούν από το Ε.Τ.Χ.Σ., ήταν ανάγκη να διαμορφωθεί το αναγκαίο θεσμικό πλαίσιο, προκειμένου το σχετικό εγχείρημα να ολοκληρωθεί με ασφάλεια και επιτυχία. Στην συνέχεια με τον Ν 4050/23-2-2012 ορίσθηκαν οι κανόνες τροποποίησης τίτλων εκδόσεως ή εγγυήσεως του Ελληνικού Δημοσίου με συμφωνία των ομολογιούχων και με την ΠΥΣ 5/24-2-2012 ορίσθηκε η έναρξη διαδικασίας τροποποίησης των επιλέξιμων τίτλων και καθορισμός όρων ανταλλαγής τους, με δε την από 24-2-2012 πρόσκλησή του ΟΔΔΗΧ κλήθηκαν οι ομολογιούχοι για συμμετοχή στην ορισθείσα με την ως άνω ΠΥΣ διαδικασία και με την από 9-3-2012 πράξη του Διοικητή της Τράπεζας της Ελλάδος βεβαιώθηκε ότι η διαδικασία τροποποίησης των επιλέξιμων τίτλων τερματίσθηκε με την επίτευξη της προβλεπόμενης απαρτίας και ενισχυμένης πλειοψηφίας, αφού συμμετείχαν

στην ως άνω διαδικασία ομολογιούχοι με ανεξόφλητο κεφάλαιο 161.350.946.065,54 και απέρριψαν τις προταθείσες τροποποιήσεις ομολογιούχοι με καφάλαιο 9.308.013.293,14 (βλ. ΦΕΚ 50Α/9-3-2012). Έπειτα με την ΠΥΣ 10/9-3-2012 εγκρίθηκε η απόφαση των ομολογιούχων για την τροποποίηση των επιλέξιμων τίτλων, όπως βεβαιώθηκε από την Τράπεζα της Ελλάδος, ως διαχειριστή της διαδικασίας και με την με αριθμό 2/20964/0023 Α/9-3-2012 πράξη του αναπληρωτή Υπ. Οικονομικών ορίσθηκε ο τρόπος υλοποίησης της τροποποίησης των επιλέξιμων τίτλων και έκδοσης νέων τίτλων ομολόγων και τίτλων ΑΕΠ Ελληνικού Δημοσίου. Μεταξύ των τίτλων που ακυρώθηκαν και αντικαταστάθηκαν με νέους τίτλους εκδόσεως του Ελληνικού Δημοσίου και του ΕΤΧΣ ήταν και το Ο.Ε.Δ. Της ενάγουσας, η αντικατάσταση του οποίου επέφερε στην ενάγουσα απώλεια κεφαλαίου κατά 53,5%. Η εναγομένη, η οποία γνώριζε όλα τα παραπάνω σχετικά με την μείωση της πιστοληπτικής ικανότητας του Ελληνικού Δημοσίου, καθώς και την επικείμενη συμμετοχή του ιδιωτικού τομέα στην μείωση του δημοσίου χρέους (PSI), δεν ενημέρωσε την ενάγουσα όπως υποχρεούτο από το καθήκον βέλτιστης εκτέλεσης, που επιβάλλει το άρθρο 27 του Ν 3606/2007, αλλά και βάσει των αρχών της καλής πίστης και των συναλλακτικών ηθών, ώστε να έχει μία σαφή εικόνα για τον κίνδυνο που διέτρεχε η επένδυσή της και να μπορέσει να προβεί σε κατάλληλες ενέργειες περιορισμού της ζημίας, προκειμένου να διασωθεί το κεφάλαιό της ή να μπορέσει να πωλήσει το ομόλογο. Από όσα προαναφέρθηκαν κρίνονται βάσιμοι οι σχετικοί ισχυρισμοί της ενάγουσας ότι παρέλειψε η εναγομένη να την ενημερώσει μετά την κατάρτιση της σύμβασης, για τον κίνδυνο που διέτρεχε να απωλέσει το κεφάλαιο ή μέρος αυτού λόγω της μείσωσης της πιστοληπτικής ικανότητας του Ελληνικού Δημοσίου και του επικείμενου επιβλαβούς PSI, η οποία συμπεριφορά αντίκειται στο άρθρο 27 του Ν. 3606/2007 και στις διατάξεις των άρθρων 281 και 288 του ΑΚ και είναι παράνομη. Συνδέεται δε η παράνομη συμπεριφορά απιωδώς προς την επελθούσα ζημία της περιουσίας της ενάγουσας, αφού δεν ενημερώθηκε για τον κίνδυνο που διέτρεχε η επένδυσή της από τις διακυμάνσεις της πιστοληπτικής ιακνότητας του εκδότη του ομολόγου και τις μεταβολές στην ικανότητα αποπληρωμής του εκδότη, ώστε να μπορέσει να αποφασίσει η ενάγουσα σε τι ενέργειες θα προβεί για την προστασία της επένδυσής της. Ευθύνεται δε η εναγομένη σε αποζημίωση της ενάγουσας, διότι η επίδικη αξιωση βασίζεται στο ότι μετά την κατάρτιση της σύμβασης δεν ενημέρωσε για τον κίνδυνο που διέτρεχε η επένδυση της ενάγουσας, όπως υποχρεούτο βάσει του Ν. 3606/2007 και της καλής πίστης και των χρηστών

**6^ο Φύλλο της υπ' αριθ. 4418/2017 απόφασης του Ειρηνοδικείου
Αθηνών (Διαδικασία Τακτική)**

συναλλακτικών ηθών. Από όλα τα ως άνω προαναφερθέντα, συνάγεται πως οι ως άνω σχετικοί ισχυρισμοί-ενστάσεις της εναγομένης κρίνονται απορριπτέοι ως αβάσιμοι.

Επιπλέον, η ενάγουσα πέραν της θετικής ζημίας ποσού 4.603,53 που υπέστη εξαιτίας της παράνομης συμπεριφοράς της εναγομένης, υπέστη από την αδικοπρακτική συμπεριφορά και ηθική βλάβη, για την οποία πρέπει να της επιδικαστεί, μετά από στάθμιση της υπαιτιότητας της εναγομένης, του είδους της και της έκτασής της, της έλλειψης υπαιτιότητας της ενάγουσας, του μεγέθους της θετικής ζημίας την οποία υπέστη, της ψυχικής ταλαιπωρίας της ενάγουσας και της κοινωνικής και οικονομικής τους κατάστασης το ποσό των πεντακοσίων ευρώ. Πρέπει επομένως η αγωγή κατά το μέρος που κρίθηκε νόμιμη να γίνει δεκτή κατά ένα μέρος και σαν ουσιαστικά βάσιμη κατά την κύρια βάση της και να υποχρεωθεί η εναγόμενη να καταβάλει στην ενάγουσα το συνολικό ποσό των 5.103,53 ευρώ νομιμοτόκως από την επομένη της επίδοσης της αγωγής. Όσον αφορά το αίτημα κήρυξης της απόφασης προσωρινά εκτελεστής κρίνεται απορριπτέο ως αβάσιμο, διότι δεν συντρέχουν εξαιρετικοί λόγοι προς τούτο. Τέλος, η εναγομένη πρέπει να καταδικασθεί σε μέρος της δικαστικής δαπάνης της ενάγουσας (άρθρο 178 παρ. 1 του ΚΠολΔ).

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

Δικάζει αντιμωλία των διαδίκων.

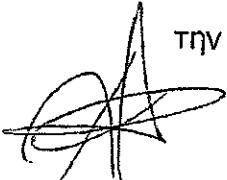
Απορρίπτει ό,τι κρίθηκε απορριπτέο.

Δέχεται κατά ένα μέρος την κρινόμενη αγωγή.

Υποχρεώνει την εναγόμενη να καταβάλει στην ενάγουσα το ποσό των πέντε χιλιάδων εκατόν τριών ευρώ και πενήντα τριών λεπτών (5.103,53), νομιμοτόκως από την επομένη της επίδοσης της αγωγής.

Καταδικάζει την εναγομένη σε μέρος της δικαστικής δαπάνης της ενάγουσας που ορίζει σε διακόσια ευρώ (200,00).

Κρίθηκε, αποφασίστηκε και δημοσιεύθηκε στην Αθήνα
την 8.2.2017..... σε δημόσια, έκτακτη στο ακροατήριό του

συνεδρίαση.

Η ΕΙΡΗΝΟΔΙΚΗΣ

Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

Υπογράφεται μόνο από τον
Ειρηνοδίκη επειδή η γραμματέας
κωλύεται.
Αθήνα 10.2. ΑΥΓ. 2017

